

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 червня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 30 червня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Гастроли Центрального театра Красной Армии (в помещении театра им. Шевченко)	Гастроли Центрального театра Красной Армии (помещение театра Музкомедии)	Гастроли Крымского Драмтеатра (помещение Русского Драматического театра)
21	Вівторок	ЧЕРВОНИЙ МАК	ДАВНЫМ-ДАВНО	НОЧЬ ОШИБОК	РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА
22	Середа	ЧАРОДІЙКА	УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ		С Ч А С Т Ь Е
23	Четвер	ЕСМЕРАЛЬДА	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ	НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН
24	П'ятниця	Л А К М Е	НА ТОЙ СТОРОНЕ		РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА
25	Субота	ІВАН СУСАНІН	ТИХИЙ ОКЕАН	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	О Т Е Л Л О
26	Неділя	ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН (уранці) Т Р А В І А Т А (ввечері)	ДАВНЫМ-ДАВНО (утром) ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ (вечером)	НА ТОЙ СТОРОНЕ	О Т Е Л Л О
27	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ		
28	Вівторок	ЧЕРВОНИЙ МАК	УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ	НОЧЬ ОШИБОК	
29	Середа	ФРА - ДІАВОЛО	ДАВНЫМ ДАВНО		
30	Четвер	А І Д А	НА ТОЙ СТОРОНЕ	УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 18 (55) 21—30 червня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21, 28 червня

21/VI — абонемент сер. „В“, талон 5.
28/VI — абонемент сер. „З“, талон 5.

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**
Диригент — **П. Баленко.**
Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Асистент постановника — **О. Галкін.**
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина I

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

Не добившись зізнання, японський офіцер удається до катування.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель. Зморені, голодні, змучені кулі не мають сили продовжувати розвантажування корабля. Наглядачі б'ють їх.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та ловкістю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана. Це почуття вона виявляє в танку, який присвячує радянському капітанові.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана, що оцінив її вдячність і був захоплений її танком.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути. Слідом за нею зникає і він з комендантом.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана. Для них він — ворог, але для кулі капітан — друг, захисник народу.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гаря-

чої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки. Це — відповідь на подяку, це танок радісних і вільних людей щасливої радянської країни.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився. Подивившись танці китайських дівчат, він пішов.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, і матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де її загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капитан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер —

М. Ізотов, К. Троїцький. Участь беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А.Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрст.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

22 червня

Абонемент сер. „Р“, талон .

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»— **Л. Колодуб, В. Павленко.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін,** Потап — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, Г. Коваль, П. Скоробагатько.** Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.**

23 червня

Абонемент сер. „Б“, талон 5.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія І. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архідіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб

розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою— незграбного Гренгуара вчать танцювати, щоб він міг із своєю «дружиною» заробляти на хліб.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними зникає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадівши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу.

Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — **А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собору— **О. Люлін, А. Саркісянс.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг— **М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.**

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

---

24 червня

Абонемент сер. „К", талон 4.

Л. Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Текст І. Муратова

Диригент—П. Баленко.

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер-асистент — **Г. Давидов.**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** заслужений артист УРСР; **Д. Діссар.** Маліка, жриця — **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії — **О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, Є. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Є. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—**Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, О. Галкін, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, **О. Кисенко, Л. Любімова, П. Плавник, П. Полканов, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, О. Ширай** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці — **А. Бруштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін;** на віолончелі — **Е. Хоміцер, Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрот;** на флейті — **Б. Бутов, С. Маничев;** на гобої — **А. Морштейн, Д. Риков;** на гльокеншпілі — **Л. Розов.**

Веде виставу **С. Петров.**

---

25 червня

Абонемент сер. „П", талон 5

М. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент—засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення нар. художника УРСР **О. Хвостова.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А. Гірмана.**

Режисер — **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстер—**В. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР. Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; С. **Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Богдан Собінін – **З. Канзбург, Є. Рекало.** Ваня — **Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III – **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Гонец — **М. Державін, П. Калюжний, Б Малков.** Ратник - заспівувач — **М. Григор'єв.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

---

26 (вранці) червня

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЕГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Режисер—**П. Давидов.**

Капітальне поновлення худ. оформлення художника **І. Портнова.**

Сценічна редакція **В. Будневича**, засл. арт. УРСР.

Хормейстер—**Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Літінська.** Татьяна—**В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга— **Т. Барбітова, Є. Носенко.** Няня — **А. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; Є. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онєгін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний—**Г. Коваль.** Зарецький— **М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі Ларіної („Євгеній Онегін").

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі Греміна („Євгеній Онегін").

Арт. В. Венецька в ролі Татьяни („Євгеній Онегін").

26 червня

Абонемент сер. „И", талон 4.

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX ст.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**І. Морштейн, Д. Риков,** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Петров.**

29 червня

Абонемент сер. „Д", талон 5.

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигимага.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Є. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков,** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

30 червня

Абонемент сер. „А", талон 4.

Дж. Верді

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Веде виставу **С. Петров.**

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає йому руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — **Є. Рекало.** Аіда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Виставу веде **С. Петров.**

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ ТЕАТР КРАСНОЙ АРМИИ

Художественный руководитель Центрального театра Красной Армии, лауреат Сталинской премии, нар. арт. СССР А. Попов.

21, 26 (утром), 29 июня

В помещении театра им. Шевченко

ДАВНЫМ-ДАВНО

(Питомцы славы)

Героическая комедия в стихах, в 4 актах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссер — **Д. Тункель.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Азаров, майор в отставке — **Б. Нечаев,** засл. арт. РСФСР. Шура, его племянница — **Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР. Ржевский Дмитрий, гусарский поручик — **А. Иванов, Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Иван, камердинер, б. денщик майора — **В. Ратомский,** засл. арт. РСФСР, **Н. Старостин.** Нурин, граф — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР; **А. Попов.** Васильев Давыд, гусарский полковник — **Н. Неронов, Г. Сорокин.** Пелымов — **М. Майоров, А. Мальков, Л. Черток.** Воронец — **И. Каменский, И. Панфилов.** Вельяминов — **А. Попов, Г. Сорокин.** Офицеры партизанского отряда Давыда Васильева: Горич — **Е. Быкадоров, П. Игнатенко.** Ершов — **С. Лисовский, Ф. Шиманский.** Станкевич — **А. Петров.** Ртищев — **М. Перцовский. А. Попов,** Хилков — **А. Герасимов, Н. Елизаров.** Казак — **Н. Макаренко.** Офицеры

Нар арт. РСФСР А. Хохлов в роли Кутузова, засл. арт. РСФСР Л. Добржанская в роли Шуры („Давным-давно“).

штаба корпуса: Черемисов — **С. Знаменский**; Неплюев — **П. Бондарев, Н. Хрусталев.** Кутузов, князь, фельдмаршал — **А. Хохлов**, нар, арт. РСФСР. Балмашов, генерал-адъютант — **Г. Румянцев.** Губернатор — **Б. Лесовой, Н. Хрусталев,** Зизи — **Т. Алексеева, О. Малько,** Кузины Шуры Азаровой: Надин — **М. Пастухова-Дмитриева**; Натали — **С. Терентьева, Л. Фетисова.** Полина — **Т. Поставнина**; Мими — **Л Касаткина, Г. Островская.** Жермон Луиза, французская актриса — **Н. Володко, Г. Островская.** Сальгари Винченто, лейтенант — **А. Хайретдинов.** Дюсьер, генерал — **В. Благообразов, С. Корнев.** Офицеры штаба бригады Дюсьера: Лепелетье — **Ф. Савостьянов**; Фош — **Т. Бочарников**; Арманьяк — **П. Бондарев, Я. Халецкий.** Капрал — **Д. Юффа.**

Спектакль ведет **М. Чернов.**

21, 28 июня

В помещении театра Музкомедии:

О. Гольдсмит

НОЧЬ ОШИБОК

перевод А. Д'Актиля

Комедия в 3-х актах, 7 картинах

Постановка **И. Ворошилова.**
Художники — **В. Сахновский** и **А. Федоров.**
Режиссер — **Г. Лебедев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Чарльз Марлоу — **Б. Лесовой, Р. Ракитин.** Марлоу — **А. Попов.** Хардкэстль — **К. Нассонов, Ф. Савостьянов.** Миссис

Хардкэстль — **Т. Жукова, В. Окунева**, засл. арт. РСФСР. Тони — **С. Кулагин.** Гастингс — **М. Майоров, Г. Румянцев.** Констанция — **Л. Касаткина, О. Малько, С. Терентьева.** Кэт — **Т. Алексеева, М. Пастухова.** Трактирщик — **Н. Елизаров, Н. Телешев, Н. Хрусталев.** Посетители: Дикк Муггинс, сборщик пошлин — **П. Полев;** Джек Сланг, лошадиный врач — **П. Бондарев;** Том Твист — **Ф. Шиманский;** Аминабад — **А. Окаемов, Д. Юффа.** Слуги Хардкэстля: — **Н. Макаренко, И. Панфилов, Я. Халецкий.** Горничные — **М. Пастухова-Дмитриева, Т. Поставнина, Н. Сазонова.** Слуги — **Г. Гай, И. Каменский, П. Малек, А. Петров.**

Ведут спектакль **В. Бондарева, М. Чернов.**

22, 28 июня

В помещении театра им. Шевченко

В. Шекспир

УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ

Комедия в 4 действиях, 12 картинах

Перевод **П. Гнедича.**

Постановка лауреата Сталинский премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссура спектакля — **П. Урбанович** и **В. Благообразов.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств **Н. Шифрин.**

Композитор — **А. Голубенцев.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Баптиста Минола — **В. Благообразов.** Его дочери: Катарина — Л. Добржанская, засл. арт. РСФСР; Бианка — **Т. Алексеева, О. Малько, С. Терентьева.** Петручио — **А. Иванов, М. Майоров.** Грумио, его слуга — **Н. Старостин, С. Кулагин.** Гремио — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Гортензио — **К. Нассонов, Я. Халецкий.** Винченцио — **Н. Неронов.** Люченцио, его сын — **М. Майоров, А. Хайретдинов.** Их слуги: Транио — **В. Зельдин;** Бионделло — **А. Окаемов, П. Полев.** Старый педагог — **А. Попов, Н. Сергеев.** Портной — **Ф. Савостьянов.** Шляпник — **П. Бондарев, И. Панфилов.** Куртис — **Р. Ракитин.** Натаниэль — **Н. Макаренко, Г. Сорокин.** Слуги Петручио: Филлипп — **Д. Юффа;** Иосиф — **В. Кручинин;** повар — **Н. Пастухов, Я Халецкий.** Родственник Баптисты — **Н. Телешев.** Жена Гортензио — **Н. Нечаева.** Кормилица — **В. Барышева, А. Петрова.** Слуги Бапти ты: Лючетта — **Т. Поставнина;** Помпей — **П. Малек;** Адам — **В. Дмитриев.** Антонио — **И. Каменский, С. Лисовский.** 1-й страж — **Ю. Аронович-Васильев.** 2-й страж — **Г. Скоробогатов.**

Спектакль ведет **Э. Школьник.**

Засл. арт. РСФСР Л. Добржанская в роли Катарины („Укрощение строптивой").

23 июня

В помещении театра Музкомедии

26 июня

В помещении театра им. Шевченко

Ю. Чепурин

ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ

Пьеса в 3 действиях, 5 картинах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссеры — **И. Ворошилов** и **Д. Тункель.**

Художник — заслуженный деятель искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

Засл. арт. РСФСР П. Константинов в роли Кудрова („Последние рубежи").

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Климов, командир дивизии — **Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Жилин, начальник штаба — **С. Кулагин.** Тульчин, командир полка — **Ф. Заболотный, Ф. Шиманский.** Семен Лагутин, инструктор политотдела — **Е. Быкадоров, А. Ряполов.** Бойцы: Кудров — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР, Ножкин — **Е. Быкадоров, В. Зельдин, А. Петров.** Деньдобрый — **К. Нассонов, Ф. Шиманский.** Фокин — **А. Герасимов, С. Чекан.** Сокол, ад'ютант Климова — **А. Хайретдинов.** Зоя, работник полевой почты — **Л. Касаткина.** Офицер связи — **А. Малько, Н. Пастухов.** Девушка 1-я — **Н. Сазонова, И. Солдатова.** Девушка 2-я — **Г. Островская.** Девушка 3-я — **О. Кравцова.** Девушка 4-я — **Т. Поставнина.** Уорн, командующий американской армией — **Т. Бочарников, С. Корнев.** Виллард, командир американской дивизии — **Н. Неронов, А. Хованский,** засл. арт. РСФСР. Эдгар, его племянник — **Г. Гай, А. Попов.** Мартин, начальник штаба Вилларда — **М. Перцовский, Н. Хрусталев.** Стивенс, адъютант Вилларда — **П. Полев, Ф. Савостьянов.** Джим Поол, фоторепортер — **Я. Халецкий.** Риджи, командир саперной роты — **П. Бондарев.** 1-й офицер — **В. Кручинин.** 2-й офицер — **Г. Коптев.** Джо, негр-шофер Вилларда — **Р. Ракитин, А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Мюллер, немецкий генерал — **Г. Румянцев.**

Ведет спектакль **Н. Шматков.**

24, 30 июня

В помещении театра им. Шевченко

26 июня

В помещении театра Музкомедии

А. Барянов

НА ТОЙ СТОРОНЕ

Пьеса в 4 актах

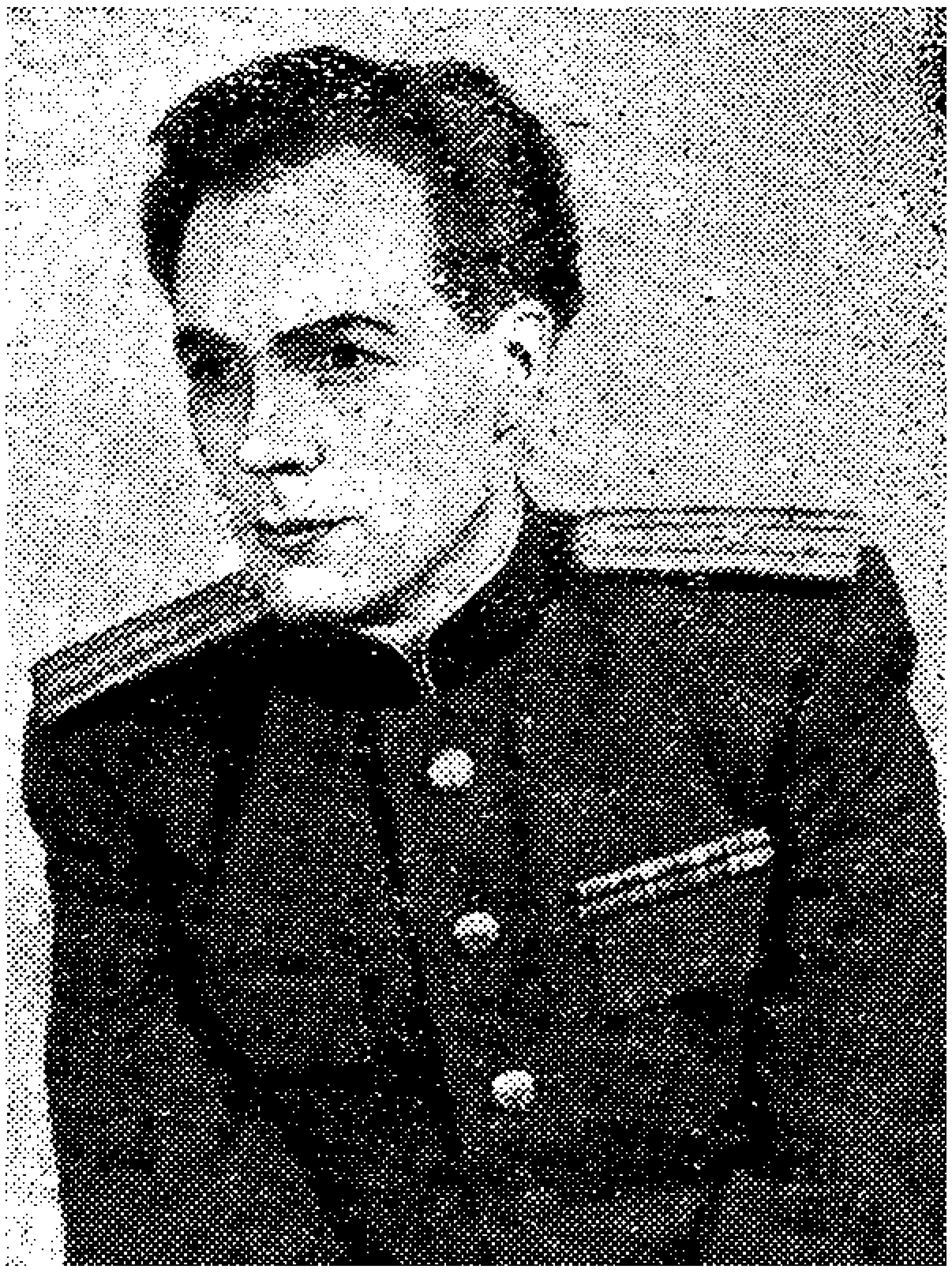
Постановка — **В. Канцеля.**

Режиссер — **А. Харламова.**

Художник — засл. деятель искусств **И. Федотов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА и ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал-майор Батурин, нач. разведоуправления штаба фронта — **С. Кулагин,**

Арт. М. Майоров в роли майора Игнатьева („На той стороне").

Г. Румянцев. Майор Игнатьев, офицер военной разведки—**М. Майоров.** Лейтенант Николаева (она же Драгоева), младший офицер связи — **М. Пастухова.** Адъютант генерала Батурина — **И. Петров.** Военврач — **Н. Телешев.** Советские бойцы: **Ю. Аранович-Васильев, М. Гаазе, В. Гейшин, Н. Галкин, В. Дмитриев, Л. Черток, Д. Юффа.** Мудзимура, полковник генерального штаба — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР; **Р. Ракитин.** Сугияма, офицер японской военной миссии — **П. Малек, Р. Ракитин.** Фурута, офицер японской военной миссии — **П. Полев.** Пожилая японка — **В. Барышева.** Молодая японка —**А. Котельникова, Г. Островская.** Пржедецкий, белоэмигрант, сотрудник японской разведки — **С. Корнев, Н. Неронов.** Кислов, белогвардейский генерал—**В. Благообразов, Н. Старостин.** Болдырев, заключенный — **А. Попов, Г. Сорокин.** Федосеев, личный ординарец генерала Кислова — **Н. Елизаров, С. Макаров.** Беляева (Катя), эмигрантка — **Л. Фетисова.** Нецветаев, сотрудник японской военной миссии в Манчжурии — **В. Сомов.** Мансуров, сотрудник японской военной миссии в Мачжурии — **М. Перцовский, А. Ряполов.** Лаврова Инна, эмигрантка — **Е. Гришко, О. Кравцова.** Неизвестный посетитель — **Г. Гай, П. Бондарев.** Молодой человек — **Е. Быкадоров, Н. Каменский.** Девушка-белошвейка, эмигрантка — **Л. Касаткина, А. Котельникова.** Певица— **Н. Володко.** Аккомпанемент на гитаре — **В. Кручинин.** Японский офицер—**А. Белов, М. Гаазе.** Японские солдаты—**В. Дмитриев, Г. Скоробогатов.** Метрд'отель — **С. Лисовский.**

23, 27 июня

В помещении театра им. Шевченко

25, 30 июня

В помещении театра Музкомедии

Лопе де-Вега

УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ

Комедия в 3 действиях, 12 картинах

Перевод и обработка для сцены заслуженного деятеля искусств **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **В. Канцеля.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — засл. деят. искусств **А. Крейн.**

Танцы лауреата Сталинской премии, засл. арт. РСФСР **В. Бурмейстера.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Дирижеры — **Б. Шерман** и **С. Великов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Альдемаро, молодой дворянин — **В. Зельдин, В. Сомов.** Белардо, его слуга—**М. Перцовский.** Рикаредо, его двоюродный брат— **Г. Сорокин.** Альбериго, старый дворянин— **Б. Лесовой, Н. Неронов.** Его дочери: Флорела—**Т. Алексеева, О. Малько;** Фелисиана—**Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР; **О. Кравцова.** Тебано, муж Фелисианы — **В. Благообразов.** Вандалино, молодой дворянин—**М. Майоров, Г. Румянцев.** Тулио, его слуга — **Я. Халецкий, Д. Юффа.** Корнехо, дворецкий у Альбериго — **С. Знамен-**

ский, Н. Старостин. Лисена, служанка Флорелы — **Г. Островская.** Андронио, слуга Альдемаро—**Ф. Савостьянов.** Слуги в доме Альбериго — **П. Игнатенко, П. Малек, Н. Пастухов, К. Петров.**

Ведет спектакль **М. Чернов, Э. Школьник.**

---

25 июня

В помещении театра им. Шевченко

И. Прут

ТИХИЙ ОКЕАН

Пьеса в 3 действиях, 8 картинах.

Постановка — **Д. Тункеля.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств РСФСР **Н. Шифрин.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Афанасьев Иван Ильич, капитан-лейтенант, командир подводной лодки „Дельфин" — **С. Лисовский.** Афанасьева Вероника Ильинична, его старшая сестра — **А. Богданова.** Орлов Григорий Александрович, старший лейтенант, его помощник — **И. Каменский.** Денисов Михаил Иванович, капитан-лейтенант, начальник штаба дивизиона подводных лодок — **С. Чекан.** Денисова Анна Степановна, его мать — **Е. Лилина, В. Окунева,** засл. арт. РСФСР. Филиппов Иван Степанович, ее брат — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Дмитриев Константин Яковлевич, бывший водолаз — **Р. Ракитин.** Смирнова Елена Львовна, капитан медицинской службы — **Т. Алексеева, И. Солдатова.** Григорьев Фома Петрович, старшина группы торпедистов — **А. Иванов, Ф. Шиманский.** Григорьева Зинаида Трофимовна, его жена — **С. Терентьева.** Панычук Павло, торпедист — **Г. Гай.** Грушевский Александр, торпедист — **А. Мальков.** Надя, его жена — **Л. Касаткина, Г. Островская.** Берман Иосиф, электрик — **Л. Черток.** Куракин Сергей, кок — **Н. Пастухов.** Пивоваров-первый, Пивоваров-второй — **С. Макаров.** Джибелли Вахтанг, трюмный — **В. Зельдин.** Егоров, лейтенант — **П. Игнатенко.** Акулов, завхоз базы — **Н. Старостин.** 1-й офицер — **В. Дмитриев.** 2-й офицер — **Ю. Аронович-Васильев.** Европеец — **Н. Хрусталев.** Японец — **П. Полев.**

Ведет спектакль **Э. Школьник.**

КРЫМСКИЙ
Гос. Драматический ТЕАТР
им. А. М. ГОРЬКОГО

21, 24 июня

В. Шекспир

РОМЕО И ДЖУЛЬЕТТА

Трагедия в 4 действиях

Перевод с английского Б. Пастернака.

Постановка главного режиссера **Л. Эльстона.**

Оформление главного художника **П. Егорова.**

Музыка **А. Кессельмана.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Эскал, князь Вероны — **С. Адолин, Н. Янельский.** Монтекки — **Е. Свободин.** Леди Монтекки, его жена — **Е. Больцевич.** Ромео, их сын — **Г. Карпей.** Капулетти — **А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Леди Капулетти, его жена — **К. Светланова.** Джульетта, их дочь — **Н. Прохорова.** Брат Лоренцо, францисканский монах — **С. Адолин, П. Лимонов.** Кормилица Джульетты — **А. Вольская.** Меркуцио, друг Ромео — **А. Стрепетов.** Бенволио, друг Ромео — **Б. Волкович.** Тибальт, родственник Капулетти.— **С. Морозов.** Граф Парис, родственник князя — **А. Воронин, Л. Кислуха.** Слуги Капулетти: Петр — **Н. Попов;** Грегорио — **С. Карникола.** Бальтазар — **О. Макаров.** Абрам — **Ю. Жаботенко.** Аптекарь — **Ю. Нестеров.** Паж князя — **Л. Степовая.** Розалина — **В. Тяпкина.** 1-й сторож — **П. Бучин.** 2-й сторож — **А. Коляда.**

Ведет спектакль **С. Туманная**

22 июня

П. Павленко, лауреат Сталинской премии.

СЧАСТЬЕ

Пьеса в 4 действиях, 10 картинах.

Сценический вариант лауреата Сталинской премии **П. Павленко и С. Родзинского.**

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Художник **А. Житомирский.**

Действующие лица и исполнители:

Воропаев Алексей Вениаминович, демобилизованный полковник—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Горева Александра Ивановна—**З. Дружинина, З. Свидунович.** Лена Журина—**Н. Прохорова.** Корытов Геннадий Александрович, секретарь Райкома—**Н. Попов.** Васютин, секретарь Обкома—**Н. Налигацкий.** Городцов—**П. Лимонов.** Огарнова Варвара — **А. Вольская.** Огарнов Виктор — **А. Стрепетов.** Поднебеско Юрий—**Б. Волкович.** Поднебеско Наташа—**Л. Рыбоследова, Л. Степовая** (колхозники). Боярышников — **В. Черемисинов.** Комков, врач—**Н. Янельский.** Журина Софья Ивановна, мать Лены—**Е. Больцевич.** Лена Твороженкова — **А. Бланк, Л. Привалова** (всп. состав). Председатель колхоза—**П. Бучин.** Романенко Роман Ильич, генерал — **С. Адолин, Ф. Балабан.** Приезжий военный—**И. Сакк.** Моряк на набережной — **Ю. Жаботенко.** Связист в кожаной куртке—**Ю. Нестеров.** 1-я колхозница—**А. Мухитдинова.** 2-я колхозница—**С. Суханова.** Колхозники-переселенцы—**В. Петровский, В. Тяпкина, Л. Чистилин** и вспомогательный состав театра.

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

23 июня

А. Островский

НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН

Комедия в 5 действиях.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Художник — **А. Казаков.**

Действующие лица и исполнители:

Михей Михеич Крутицкий, отставной чиновник—**П. Лимонов.** Анна Тихоновна, его жена—**М. Корсунская.** Настя, племянница Крутицкого—**Н. Прохорова.** Домна Евстигнеевна Мигачева, мещанка—**Е. Больцевич.** Елеся, ее сын—**С. Морозов.** Истукарий Лупыч Епишкин, купец-лавочник—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Фетинья Мироновна, его жена—**А. Мухитдинова.** Лариса, их дочь—**Р. Алексеева.** Модест Григорьевич Баклушин, молодой человек—**А. Воронин, Л. Кислуха.** Петрович, мелкий стряпчий из мещан—**О. Макаров.** Разновесов, солидная личность—**Ф. Балабан, Н. Попов.** Тигрий Львович Лютов, квартальный—**П. Бучин, Ю. Жаботенко.** 1-й булочник—**Л. Чистилин.** 2-й булочник—**А. Коляда.**

25, 26 июня

В. Шекспир

ОТЕЛЛО

ВЕНЕЦИАНСКИЙ МАВР

Трагедия в 4 действиях.

Перевод **П. Вейнберга.**

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Оформление художника **А. Житомирского.**

Музыка из произведений **Дж. Верди.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Отелло, генерал, мавр — **Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Кассио, его лейтенант — **И. Гринько, Л. Кислуха.** Яго, его поручик—**Н. Налигацкий.** Брабанцио, сенатор—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Дездемона, дочь Брабанцио и жена Отелло—**Н. Прохорова.** Эмилия, жена Яго—**А. Вольская.** Родриго, венецианский дворянин—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Монтано, предшественник Отелло в управлении Кипром—**Н. Попов.** Лудовико, родственник Брабанцио—**В. Волкович.** Грациано, брат Брабанцио—**П. Бучин.** Бьянка, куртизанка, любовница Кассио—**В. Тяпкина.** Дож Венеции—**О. Макаров.** 1-й сенатор — **Н. Янельский.** 2-й сенатор — **А. Стрепетов.** 3-й сенатор — **И. Гринько, Л. Кислуха.** 4-й сенатор—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Герольд—**Б. Волкович.** Гонец—**Б. Далматов.** 1-й офицер— **Б. Жаботенко.** 2-й офицер — **А. Воронин.** 3-й офицер—**А. Коляда.**

Первое действие происходит в Венеции, остальные — на Кипре.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

Пушкін і театр

(фотовиставка)

Великий російський поет-патріот, основоположник нової російської літератури Олександр Сергійович Пушкін був видатним перетворювачем театру і драматургії.

Поряд з великою літературно-творчою роботою Пушкін протягом усього свого недовгого життя допомагав театрові вийти на широкий шлях реалізму і народності. Починаючи з юних літ, він був у найтісніших творчих зв'язках з видатними представниками театрального мистецтва: з артистами Сєм'юновою, Істоміною, Телєшевою, Сосницьким, Колосовою, Каратигіним, з драматургами Шаховським, Грібоєдовим, Хмельницьким, а потім з такими великими діячами російського театру, як Щепкін, Гоголь та інші.

Пристрасне захоплення театром не охололо у Пушкіна в період заслання. Будучи висланий із столиці і відірваний від театру, поет продовжує уважно й систематично слідкувати за літературним та театральним життям Росії. У своєму листуванні з друзями він цікавиться театром, окремими акторами, репертуаром, новими п'єсами, постановками і перекладами для театру.

Пушкін, що втілив у собі кращі патріотичні й національно-самобутні традиції російської літератури та театру, традиції, які йдуть від Ломоносова і Радіщева, Фонвізіна і Плавільщикова, Яковлева і Сємьонової, Крилова і Грібоєдова, — підніс російське драматичне мистецтво на незмірно вищий ступінь і тим самим визначив шляхи й перспективи розвитку російського театру.

Він заклав початок тому драматичному мистецтву, великими продовжувачами якого стали Щепкін і Гоголь, Островський і Пров Садовський, Л. Толстой і Чехов, Горький, Станіславський і Немирович-Данченко та інші діячі російського реалістичного театру.

Фотовиставка „Пушкін і театр", організована Харківським відділенням Українського Театрального Товариства, має за мету в загальних рисах наочно ознайомити трудящих нашого міста із сценічним втіленням творів великого російського поета О. С. Пушкіна, як на дореволюційній російській сцені, так і, особливо, на радянській сцені, коли твори всенародно любимого поета-патріота стали здобутком широких трудящих мас нашої багатонаціональної країни.

На виставці експоновано 350 фото. Виставка має три розділи:

„Пушкін — великий російський поет",
„Пушкін на драматичній сцені",
„Пушкін у музичному театрі".

Відкриття виставки відбулося 5 червня ц. р. в клубі по Сердюківському провулку. З 10 червня виставку перенесено в театр опери та балету ім. М. В. Лисенка. Протягом 1949 року вона буде показана в палаці культури ім. Сталіна, Будинку вчених, в російському драматичному театрі ім. О. С. Пушкіна та інших театрах і клубах Харкова.

А. Соколовський

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 09903. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 543. Тираж 2000.

Ціна 2 крб.

100 000 рублей

МОЖНО ВЫИГРАТЬ

ПО ГОСУДАРСТВЕННОМУ 3% ВНУТРЕННЕМУ ВЫИГРЫШНОМУ ЗАЙМУ

Очередной тираж состоится 30 июля 1949 г.

ОБЛИГАЦИИ ЗАЙМА ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ

Харьковское гор. управление гострудсберкасс и госкредита